

Πως ο Τσόρτσιλ με τον Στάλιν μοίρασαν τα Βαλκάνια σ' ένα κομμάτι χαρτί

Στις 9 Οκτωβρίου 1944 ο Τσόρτσιλ συναντιόταν με τον Στάλιν στην Μόσχα, όπου μοιράσανε τα Βαλκάνια σε ένα κομμάτι χαρτί. Η Ελλάδα έπεσε στο «μερτικό» της Αγγλίας. Περιγράφοντας ωμά την συνάντηση εκείνη ο Ουίνστον Τσόρτσιλ αποκαλύπτει τα ακόλουθα («Απομνημονεύματα», τόμος 6ος, βιβλίο 1, σελίδες 202-203. Βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας!):

«Δήλωσα: Ας τακτοποιήσουμε τις υποθέσεις μας στα Βαλκάνια. Τα στρατεύματά σας βρίσκονται στη Ρουμανία και στη Βουλγαρία. Έχουμε στις χώρες αυτές συμφέροντα, αποστολές, πράκτορες. Ας αποφύγουμε να συγκρουσθούμε επί θεμάτων που δεν αξίζουν τον κόπο. Ως προς ό,τι αφορά τη Μεγάλη Βρετανία και τη Ρωσία, τι θα λέγατε για μια υπεροχή κατά 90% υπέρ ημών στην Ελλάδα και για μια ισοτιμία 50% στη Γιουγκοσλαβία;

Ενώ μετέφραζαν όσα είπα, έγραψα σε μισή κόλλα χαρτί:

Ρουμανία:

Ρωσία 90%

Οι άλλοι 10%

Ελλάς:

Μεγάλη Βρετανία (με τη συμφωνία των Η.Π.Α.) 90%

Οι άλλοι 10%

Γιουγκοσλαβία: 50%

Ουγγαρία: 50%

Βουλγαρία:

Ρωσία 75%

Οι άλλοι 25%

Έσπρωξα το χαρτί προς τον Στάλιν, που είχε ήδη ακούσει τη μετάφραση. Επεκράτησε μια μικρή σιγή και κατόπιν πήρε ένα μπλε μολύβι, έκαμε στο χαρτί ένα χονδρό σήμα συμφωνίας, και κατόπιν το επέστρεψε. Το όλο θέμα τακτοποιήθηκε σε λιγότερο χρόνο από ό,τι χρειάζεται κανείς για να γράψει τα

παραπάνω. Επεκράτησε κατόπιν μια μακριά σιγή. Το χαρτί με το μπλε σήμα έμενε στο κέντρο του τραπέζιού.

Τελικώς είπα:

- Δεν θα βρουν λίγο κυνικό να φαινόμαστε ότι ρυθμίζουμε κατά τρόπο τόσο πρόχειρο αυτά τα προβλήματα, από τα οποία εξαρτάται η τύχη πολλών εκατομμυρίων ανθρώπων; Ας το κάψουμε αυτό το χαρτί.

- Όχι, κρατήστε το, είπε ο Στάλιν».

Πηγή: «Τα 10 θανάσιμα αμαρτήματα του ΚΚΕ», Νικόλαος Μέρτζος

Με αυτόν τον απλό και μπακαλίστικο τρόπο, τα Βαλκάνια διανεμήθηκαν σε σφαίρες επιρροής, χωρίς φυσικά να ερωτηθεί κανείς απ' τους «διαμοιραζόμενους». Κι όμως, κάποιοι χαχόλοι εξακολουθούν να μνημονεύουν τους περίφημους επαίνους αυτών των δύο (Τσόρτσιλ: *«Η λέξη ηρωισμός φοβάμαι ότι δεν αποδίδει το ελάχιστο εκείνων των πράξεων αυτοθυσίας των Ελλήνων, πού ήταν καθοριστικός παράγων τής νικηφόρου εκβάσεως τού κοινού αγώνα των εθνών, κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, διά την ανθρώπινη ελευθερία και αξιοπρέπεια. Αν έλειπε η ελληνική ανδρεία κανείς δεν ξέρει ποια θα μπορούσε να ήτανε η έκβαση του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου»*, «Στο εξής πρέπει να λέμε όχι ότι οι Έλληνες πολεμούν σας ήρωες, αλλά ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες» και Στάλιν: *«Όταν νικήσουμε, θα μπούμε στη Βουλγαρία ως τιμωροί, στη Γιουγκοσλαβία ως ελευθερωτές και στην Ελλάδα ως προσκυνητές»*, «Λυπάμαι διότι γηράσκω και δεν θα ζήσω επί μακρόν διά να ευγνωμονώ τον ελληνικόν λαόν, τού οποίου ή αντίστασις έκρινε τον 2ον Παγκόσμιον Πόλεμον»). Βεβαίως, αυτοί οι δύο, έχουν πει κι άλλα πράγματα στα οποία δίνουμε ελάχιστη σημασία (Τσόρτσιλ: *«Αν οι Έλληνες αποκτήσουν μόρφωση και ενότητα, αλίμονό μας»* και Στάλιν: *«Οι Έλληνες δεν έχουν συνηθίσει να συζητούν, γι' αυτό αλληλοσφάζονται»*).